

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.713 van 18 januari 2000
in de zaak A. 41.775/XII-1079.**

In zake : de stad LEUVEN

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de Stad LEUVEN op 26 december 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 30 oktober 1989 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden waarbij het beroep dat Hubert MELCHIOR, adjunct-politie-commissaris van politie te Leuven, bij hem had ingesteld tegen het besluit van de burgemeester van de stad Leuven van 4 augustus 1989 waarbij hij voor twee dagen geschorst werd met verlies van wedde wordt ingewilligd en waarbij die tuchtstraf wordt omgevormd tot de tuchtstraf van de waarschuwing;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1992 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SOCQUET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 4 augustus 1989 beslist de burgemeester van de stad Leuven aan Hubert Melchior, adjunct-commissaris van politie, de tuchtstraf van twee dagen schorsing met verlies van wedde op te leggen.

De betrokkene ontvangt een afschrift van die beslissing op 19 augustus 1989.

1.2. Op 8 september 1989 tekent Hubert Melchior tegen het tuchtstrafbesluit beroep aan bij de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Dit beroep komt bij de Gemeenschapsminister in op 11 september 1989.

1.3. Op 30 oktober 1989 willicht de Gemeenschapsminister het beroep in en hervormt de door de burgemeester opgelegde tuchtstraf in de tuchtstraf van de waarschuwing.

1.4. Die beslissing wordt op 31 oktober 1989 aan de burgemeester betekend. Hij ontvangt ze op 3 november 1989.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel onder meer aanvoert dat het bestreden besluit de regeling van het administratief toezicht, vastgesteld in artikel 197, § 2, van de nieuwe gemeentewet en artikel 13 van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten miskent doordat de Gemeenschapsminister het besluit van de burgemeester omgevormd heeft tot een waarschuwing terwijl de genoemde bepalingen de toezichthoudende overheid niet toelaten om in de plaats van de gemeentelijke overheid een nieuwe beslissing te nemen maar enkel om het tuchtstrafbesluit goed te keuren of, eerder nog, te vernietigen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat zij als toezichthoudende overheid controle mag uitoefenen op de opportuniteit van een beslissing van het gedecentraliseerd bestuur, inzonderheid waar dat bestuur een discretionaire beoordelingsbevoegdheid heeft, zoals te dezen de vraag welke sanctie de tuchtinbreuk noodzaakt; dat zij voorts uiteenzet dat de bevoegdheid die haar door artikel 13 van het decreet van 7 juni 1989 verleend is niet de goedkeuring van het besluit van de burgemeester betreft

maar een vorm van dwangtoezicht, waarbij zij "in een procedure hoger beroep" het besluit van een onder toezicht staande overheid teniet doet en haar beslissing in de plaats stelt;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie herhaalt dat artikel 13 van het decreet van 7 juni 1989, op dezelfde wijze als dat reeds het geval was met artikel 178, § 2, derde lid, van de gemeentewet, een hervormingsberoep tegen het besluit van de burgemeester heeft ingesteld; dat zij nu ook verwijst naar de parlementaire voorbereiding van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het toezicht op tuchtstraffen aan het gemeentepersoneel waarin vermeld is dat bij de uitoefening van het toezicht waarvan sprake in artikel 13 de overheid haar beslissing in de plaats kan stellen van die van het gemeentebestuur;

2.3.1. Overwegende dat de ter zake toepasselijke bepalingen van de nieuwe gemeentewet en van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten luiden als volgt :

- artikel 197, § 1 van de nieuwe gemeentewet :

"Art. 197, § 1. De provinciegouverneur kan de adjunct-commissarissen van politie die tekortkomen in hun beroepsplicht of die de waardigheid van hun ambt in gevaar brengen, schorsen voor ten hoogste zes maanden of afzetten. Hij stelt de Minister van Binnenlandse Zaken en van Justitie binnen vierentwintig uren in kennis van zijn beslissing.

De burgemeester kan hen, wegens dezelfde redenen, schorsen voor een termijn die niet langer duurt dan één maand. Hij stelt de provinciegouverneur en de Minister van Binnenlandse Zaken en van Justitie binnen vierentwintig uren in kennis van zijn beslissing".

- artikel 13 van het decreet van 7 juni 1989 :

"Art. 13. De betrokkenen kunnen tegen de in artikel 197, § 1, tweede lid, bedoelde besluiten van de burgemeester bij de Executieve beroep instellen binnen de termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hun ervan gedaan wordt. De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken en de betrokken partijen van haar beslissing kennis te geven binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan. Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Executieve geacht het betrokken besluit van de burgemeester te hebben goedgekeurd";

2.3.2. Overwegende dat, zoals de Raad van State in de arresten BUYCK, nr. 47.185, van 7 juni 1994 en GEMEENTE ZELE, nr. 68.249 van 23 september 1997 gewezen heeft, het decreet van 7 juni 1989 geen hervormings-toezicht, maar een goedkeuringstoezicht ingesteld heeft ten aanzien van tuchtstraffen opgelegd aan het politiepersoneel; dat dienvolgens de verwerende partij enkel de bevoegdheid had om het besluit van de burgemeester goed te keuren of niet goed te keuren en niet om aan de politieambtenaar een andere tuchtstraf op te leggen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 30 oktober 1989 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden waarbij het beroep dat Hubert MELCHIOR, adjunct-politiecommissaris van politie te Leuven, bij hem had ingesteld tegen het besluit van de burgemeester van de stad Leuven van 4 augustus 1989 waarbij hij voor twee dagen geschorst werd met verlies van wedde wordt ingewilligd en waarbij die tuchtstraf wordt omgevormd tot de tuchtstraf van de waarschuwing.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien januari 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.